

ΤΟ ΑΞΤΥ

Έτος Δ'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΧΙ. 174

20 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΟΔΟΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ. — ΟΙΚΙΑ Α. ΖΑΧΑΡΙΟΥ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ 20

Ἡ συνδρομὴ ἑτησίᾳ καὶ προκλήρωται διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ δραχμᾶς 12, διὰ τὰς Ἑσπείρας δραχμᾶς 15 καὶ διὰ τὸ Ἑξωτερικὸν φράγμα 20.
Ἄγγλικαὶ καὶ εἰδοκοιήσεις καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα πρὸς 50 λεπτὰ ὁ στίχος.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 22 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1889

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

Ὁ αὐτοκτονήσας διάδοχος τῆς Αὐστρίας
ΑΡΧΙΔΟΥΕ ΡΟΔΟΛΦΟΣ

ΑΡΧΙΔΟΥΞ ΡΟΔΟΔΦΟΣ

(Ο αυτοκτονήσας Διάδοχος της Αυστρίας)

Όταν θάνατος αιφνίδια προσβλή πρόσωπον έχον όλα τα στοιχεία της ζωής και της ευτυχίας, αισθανόμεθα είδος τι καταπληξέως. Τι κοινό ηδύνατο να έχη προς τόν μαύρον θάνατον νέος τριακονταετής, ώρατος, εύφυς, διάδοχος ενός των μεγίστων και ένδοξοτάτων θρόνων του κόσμου; Και όμως ή είδησις της αυτοκτονίας του αρχιδούκου Ροδόλφου, Διαδόχου του Αυστριακού στέμματος, ένέσκηψε διά μιας ώς κεραυνός. Ο νέος ήγεμονίδης ήτο διά πολλών χαρακτων κεισομημένος. Γεννηθείς την 21 Αυγούστου 1858, ο αρχιδούξ Ροδόλφος ένυμφεύθη την 10 Μαΐου 1881 την θυγατέρα του βασιλέως των Βέλγων πριγκηπισαν Στεφανίαν. Δέν έπιτρέπεται ήμιν ν' ανασφύραμεν τό παραπέτασμα της οικογενειακής έντιας. Γνωστόν είνε όμως, ότι δέν έδρασίλευε τελεία άρμονία μεταξύ των σεπτών συζύγων. Φύσις νευρική, ποιητική, εύράντατος, ο Ροδόλφος υπήρξε συγγραφέας, ποιητής, καλλιτέχνης, ού ή φαντασία ουσκόλιως έσυμβιάζετο μετά των στενών υποχρεώσεων του βασιλόπαιδος και του οικογενειαρχου. Βίβαιον όμως είνε, ότι έγκατέλιπε μνήμην τοί πάσι προσφιλοτάτην. Έβέτιμα πρό πάντων τούς επιστήμονας, τούς καλλιτέχνας, και έπρωτιστα την άτομικήν άξίαν των εκ γενετής προνομίων.

Ο ΑΝΤΕΡΟΒΓΑΛΤΗΣ

(Επιστολή προς τό «Αστυ»).

Αγαπητοί φίλοι και συνάδελφοι.

Έννοώ κάλλιστα την άνυπομονησίαν και την αγανάκτησίαν σας: συναισθάνομαι τό καθήκον, όπερ ή προνοητική φύσις έταξεν έν έμοί, όπως έταξεν εις τούς άστυνομικούς κλητήρας τό καθήκον της χαρτοπαιξίας και εις τούς επιδόξους ύπουργούς της δημοσίας εκπαιδεύσεως τό καθήκον της άνορθογραφίας. Δέν υπήρξε προσωπικότης όπωσούν έξοχος πατήσασα επί της κλασικής ταύτης γής και άλευρωθεΐσα υπό της κόνεως της, δέν υπήρξε διέπων ή τετραύπου, λογικόν ώς άγόρευσις του κ. Δηλιγιάννη ή άλογον ώς έκείνα περί ών μετά φίλησαν μεριμνή εις συνταγματάρχης του ίππικού έν τη βουλή, όπερ να μη υπεβλήθη εις καταναγκαστικήν συνέντευξιν μετά του ύποφαινομένου έν αύταις ταύταις ταίς στήλαις και εις τόν τυραννικόν ζυγόν του λογοπαιγνίου. Όπου και άν κατώκει, εις ξενοδοχείον ή εις ιδιωτικήν οικίαν, εις άνάκτορον ή εις χάνι, τόν εύρισκον άμέσως και αι θύραι της κατοικίας του άπόρσιτοι δι' άλλους, ήνοίγοντο εύχερώς δι' έμέ, ώς να ήσαν θύραι νομισματικού μουσείου.

Εΐχετε δικαίον έπομένως να λέγητε άπορούντες περι έμού:

— Άκούς εκεί! . . . να είνε έδω ο Τζάκ ο Άντεροβγάλτης και αύτός να μη ριξαίσθη άκόμη να υπάγη να τόν ιδή! . . .

Εΐχετε δικαίον, άλλά... έχετε άδικον!

Νομίζετε, ότι δέν τό έσκέφθη έν γώ; νομίζετε, ότι δέν με συνεκίνησαν μέχρι δακρύων τά δεινοπαθήματα της κυρά - Γιάννενας, τά τόσον τραγικώς περιγραφέντα εις τας έφημερίδας και τό μαρτύριον εις ό υπεβλήθη ό φοβερός ύπαστυνόμος του Πειραιώς ήναγκασμένος να δια-

τελή επί ποδός, ένεκα των διαδόσεων περι της άφίξεως του άπαισίου Άντεροβγάλτη; Νομίζετε, ότι δέν με έπτόησε τό θάρρος με τό ύποτον πρέβαινε τας περι γοχηματισήμον διατάξεις κολλών εις τά παράθυρα τας επιστολάς του, αντί να τας στέλλη διά του ταχυδρομείου και δέν με έξέπληξεν ή ικανότης μεθ' ής έμαθε την γλώσσάν μας έντός δύο ή τριών ήμερών, ώστε να την γράφη κάλλίτερα από τόν κ. Στέφανον Ξένον;

Η νομίζετε, ότι δέν άντελήφθη και έν γώ τόν φόβον, όστις διεσπάρη εις τας τάξεις του λαού μας και δέν ήκουσα τας τερατώδεις διαδόσεις περι του μυστηριώδους αύτου επισκέπτου; Ολίγον έλειψε μάλιστα να γίνω άφορμή δυστυχήματος και ίδού πώς.

Είργαζόμην προχθές έντός του δωματίου μου, ένω έξω εις την αύλήν έκάθητο εις τόν ήλιον ή οικοδεσποινίς μου κυρά Πανώρηα πλέκουσα κάλτσαν και συνδιαλεγόμενη μετά της γειτονίσσης της κυρά Βασιλαίνας και του μπάρμπα - Θεοδόση άποστράτον έννομητάρχου και νοικάρη της. Τό θέμα της συνομιλίας των ήτο ο άπαισίου Άντεροβγάλτης ή κυρά Πανώρηα διατείνετο, ότι τόν είδαν ταίς περασμέναις εις τό νταμαρί του Στρέφη να ροκανίζη τά κόκκαλα τριών γυναικίων όπου είχε σφάζει ή κυρά Βασιλαίνα ή όποία είχε πλύσιν έτρεμεν επί τη ιδέα, ότι έμελλε ν' άφήση έξω εις την αύλήν τά άπλωμένα ρούχα και ο μπάρμπα - Θεοδόσης άρειμανίως στρέφων τόν ψαρόν μύστακα έλεγε, ότι εις τό έξής κάθε βράδυ όπου επήγαυε και «επέραγε την ώραν του» εις έν μπακαλικον της συνοικίας θα έπερνε μαζί του και ένα τουφέκι παλαιόν της Έθνοφυλακής, όπου ειχε εις τό δωμάτιόν του. Διά μιας ήνωξεν ή θύρα του δωματίου μου και εισήλθε κάποιος.

Ητό ο φίλος μου Θεοφύλακτος, ροιτητής εκ Παμφυλίας, όστις, άφου διήκουσεν επί έν έτος τά μαθήματα της Θεολογικής σχολής, ένεγράφη τό έπόμενον εις την Φαρμακευτικήν. Έπρόει πρότερον Άσιατικόν ένδυμασίαν και έπειδή κατ' εκείνην την στιγμήν διά πρώτην φοράν τόν έβλεπον ένδεδυμένον εύρωπαϊκά δέν τόν άνεγνώρισά άμέσως.

- Έσύ είσαι, καλέ;
- Έγώ δέν με άνεγνώρισες.
- Μα τί τά έκαμες τά άντεριά;
- Τά άντεριά, τά έβγαλα!
- Τα έβγαλες! άνεβλήσά μετά φρίκης, μα τότε λοιπόν είσαι και σύ Άντεροβγάλτης!

Μόλις έπρόφερα τόν κακόν αύτόν άστεϊσμόν και παρευθύς έν τη αύλή, ένθα οι συνδιαλεγόμενοι ήκουσαν τόν άνωτέρω διάλογον, έξερράγη φοβερός πάταγος. Η κυρά Βασιλαίνα ώρμησε μετά κραυγών και έκρύφθη υπό την κάλαθον της άλωδίας. Ο μπάρμπα - Θεοδόσιος έτρεξε να πάρη τό τουφέκι της Έθνοφυλακής ή κυρά Πανώρηα ώπλισθη γενναίως, με έν από τά τόσκαρα της ή Φουντούκα - τό κυνάριον της οικοδεσποίνης ύλάτακε μηχανιδώς και αι όρνιθες έτρεχον πτήσσοσαι μετά ίσχυρού κακαβισμού έντός της αύλης, ένω από τά γειτονικά παράθυρα ήκούοντο έντρομοι φωναί γυναικίων και παιδων: «Ο Άντεροβγάλτης! ο Άντεροβγάλτης!»

Μετά κόπου ήδυνήθη να σώσω τόν έμβρόντητον άπομείναντα Θεοφύλακτον από της μανίας του πλήθους άναγκασθείς να δημηγορήσω και να διαβεβαιώσω τό άκραστήριον—ότι ο άτυχής φίλος μου ού μόνον δέν έτρωγε κρέας ανθρώπινον, άλλ' ούδ' αύτό τό βωδινόν είμη κατά τας επισήμους ήμέρας, περιοριζόμενος όλιγαρκώς εις την καθημερινήν κατανάλωσιν των φυτικών ούσιων, εις ήν

τόν είχεν αρχικώς προορίσει ή φύσις, πριν ή μεταμεληθείσα στερήση αύτόν άσπλαγγως των έτέρων δύο ποδών, ούς έσκόπει πρότερον να του δώση.

Όλα ταύτα τά γνωρίζω· άλλά τί τό θέλετε! άνέκαθεν έσχημάτισα την βαθυτάτην πεποίθησιν, ότι ο άπαισίου αύτός Τζάκ δέν εύρίσκατο, εις την Έλλάδα, διότι δέν ήδύνατο να έλθη.

Ο άνθρωπος αύτός άπέκτησε μίαν φήμην παγκόσμιον διά των κατορθωμάτων του, την όποίαν υποθέτω, ότι έπιθυμει να διατηρήση. Άλλ' ίσα ίσα ή μόνη χώρα όπου ή φήμη του θα κατεστρέφετο είνε ή ιδική μας. Η Έλλάς είνε ή καθαυτό χώρα του ξεκοιλιάσματος. Τό να βγάλη τις τά έντερα του άλλου παρ' ήμιν είνε τό φυσικώτερον πράγμα του κόσμου. Η συνηθεστέρα σκηνή έξ όσων άναγνώσκεις εις τας έφημερίδας μας είνε ή έξής περίπου:

Ο Γιάννης και ο Κώστας είνε στενοί φίλοι και πηγζίνουν τό βράδυ μαζί να πούν ένα κρασί. Εις την συνομιλίαν επάνω φιλονεικούν.

— Έκείνο τό ρετινάτο που έπιαμε στην ταβέρνα του Χανάση ήτο κάλλίτερο, λέγει ο Κώστας.

- Α, μπά! κάλλίτερο έν αυτό, άπαντά ο Γιάννης.
- Μάλιστα!... άγκαλά... που ζέρεις έσύ από κρασί!
- Έγώ δέν ζεύρω;... έσύ δέν ζεύρεις τί σου γίνεται.
- Είσαι βλάκας!
- Είσαι μασκαράς!...

Εις άπάντησιν έξάγει ο Κώστας τό μαχαίρι και ξεκοιλιάζει τόν άγαπητόν του φίλον.

Υστερα από αυτά τά καθημερινά και συνήθη τί θα ήτο ο Τζάκ έδω; εις κοινότατος ήρωσ του άστυνομικού δελτίου, άναφερόμενος έκάστοτε μεταξύ του άξιοτίμου κυρίου Βη και του άξιοτίμου κυρίου Ποντίκη, όστις μίαν ήμέραν ήθελε παραπεμφθ ή εις τό Κακουργιδικεϊον, όπου θα είχε συνήγορον τόν κ. Παπαλεξανδρή, θα κατεδικάζετο, και... θα έλάμβανε χάριν μετά εξ ήνης από τόν ύπουργόν της Δικαιοσύνης.

Ο Άντεροβγάλτης! Και νομίζετε, ότι δέν έχομεν ήμεϊς έδω άντεροβγάλτας; Πόσον άπατάσθε!

Προσμενίνατε πάλιν να επανέλθη καμμία έμφρακτική ύποτροπή εις την Βουλήν μας, και υπάγετε τότε εις τό Βουλευτήριον και λαβετε τόν ήρωϊσμόν να καθήσετε έως τό πρωί δια ν' ακούσετε τόν άξιωματικόν άρχηγόν της άντιπολιτεύσεως και την φάλαγγα των ύπαξιωματικών ύπαρχηγών ν' άγορεύωσιν εκ περιτροπής δια τόν Παπακαυγνωστοθεοχριστοδουλοφιλόπουλον και τότε δύνασθε ν' άντιμετωπίσητε θαρραλέως ολοζώντανον τόν πραγματικόν Τζάκ τόν Άντεροβγάλτην, όστις δέν θα ήδύνατο πλέον να σας βλάψη, διότι τίποτε δέν θα εύρισκε εις την γαστέρα σας.

Δι' όλους αύτούς τούς λόγους φρονά έν πεποιθήσει, ότι ο Τζάκ δέν θ' άπεφάσιζε ποτε να έλθη έδω δια να υποβάλη εις επικίνδυνον συναγωνισμόν τό έργον και την φήμην του.

Θά μου παρατηρήσετε ότι, καθά υποτίθεται, ο Τζάκ έκτελει τό άποτρόπαιον έργον του χάριν άνατομικών μελετών, διότι άραιρεί τας μήτρας των θυμάτων του και τας παρακαμβάνει προς σπουδήν.

Άλλ' εις την παρατήρησιν σας άπαντώ, ότι εις τόν τόπον μας αύτή ή άφαιρέσις είνε πράγμα δυσκολώτατον.

Και άποδείξεις ή Ίερά Σύνοδος, ήτις καιίτοι έχει ύπ' όψιν της τούς άποστολικούς και συνοδικούς κανόνες, τόν Παινικόν Νόμον και τό Καταστατικόν του Δρομοκαϊτεϊου

φρενοκομείου άκόμη δέν άπεφάσισε ν' άφαιρέση την μίτραν του σεβασμιωτάτου άρχιεπισκόπου Ζακύνθου, του στεφανηφόρου Λάτα.

Ταύτα και μένω

Ο φίλος και συνεργάτης σας

Αββακούμ

ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ - ΑΝΤΕΡΟΒΓΑΛΤΗΣ

Όταν άκούω τόν κύρ Δηλιγιάννη δι' ά τ ό τ ό π ο τ έσω να φωνάζη φοικτός κοιλόποτος εδθός με πιάνει απ' την πολλή την λίμα και τό νάσι.

— Μην έφαγες, μου λέτ, αυγά με λάτα; Μή διάβασες τόν λόγο του Πετρίδη; Μην είδες εις τόν δρόμο ψόφια γάτα; Μή μίλησες του Νίκου Λεβίδη;

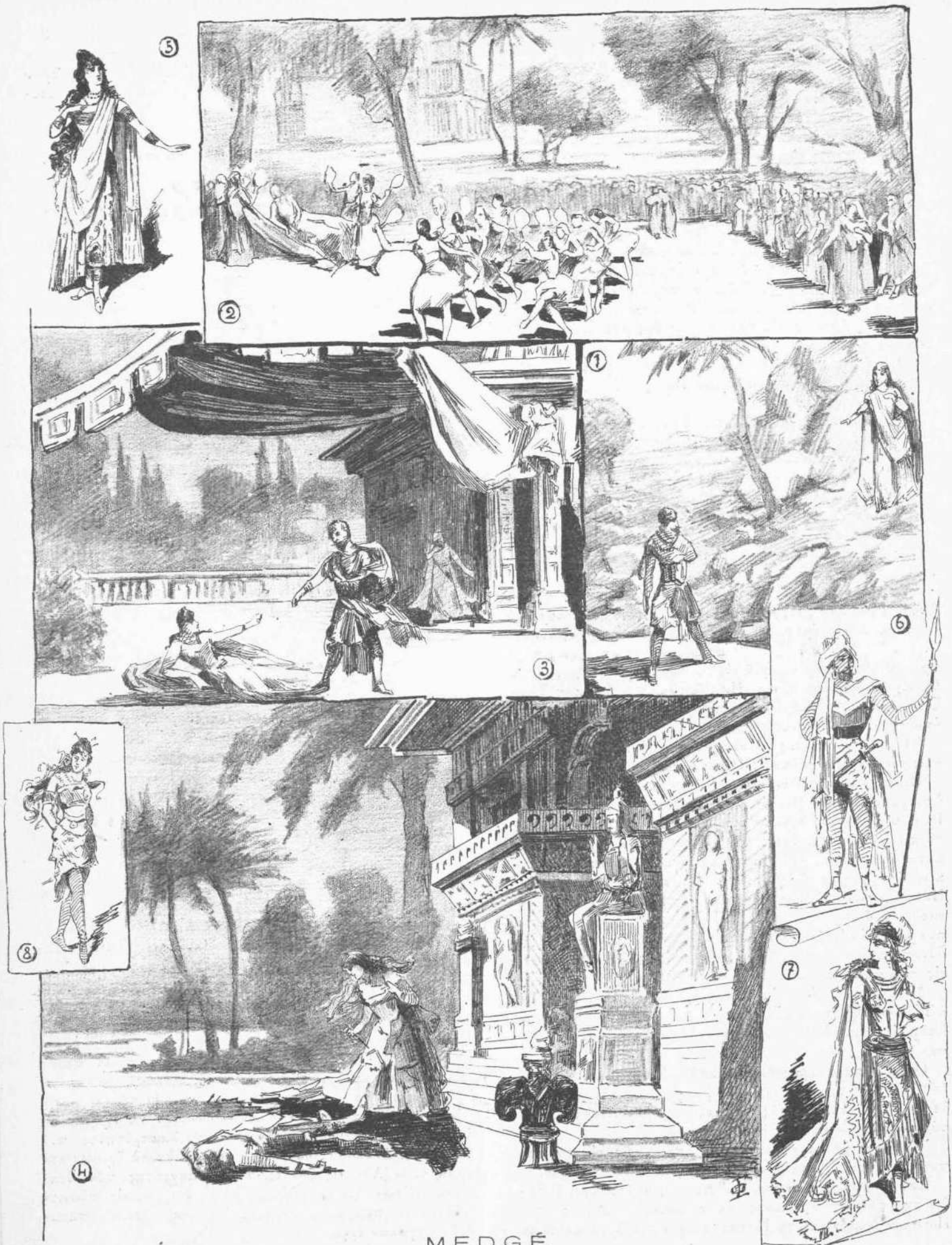
— Κατέν' από αυτά δέν μου συνέθη... άλλ' άγριμένος εις τό βημ' άνέβη και μς ώμίλησεν ως Έφιάλτης ο της Βουλής Άντεροβγάλτης.

Η ΜΕΛΩΖΕ ΤΟΥ ΣΑΜΑΡΑ

Αί εικόνες, ως δημοσιεύωμεν έν τη Δ' σελίδι, ειλημμέναι εκ του θεατρικού Ίταλικού περιοδικού «Π Teatro Illustrato» παριστάσι διαφόρους σκηνάς του νέου μελοδράματος του Σαμάρα *Μελίε* παρασταθέντος πρό τινος έν τω θεάτρω Κωσταντζη της Ρώμης. Η ύπόθεσις του δράματος είνε ένδική, ύπόκειται δε ή σκηνή εις την παρά τόν Γάγγην πόλιν Μισόραν.

Τό μελοδράμα άνεβιβάσθη επί της σκηνής μετ' άκρας πολυτελείας, μετ' έκτάκτου σκηνηκού διακόσμου και μετά πρωτοφανούς λαμπρότητος και ποιικιλίας έν τω ήματισμώ Έκ των παρατιθεμένων εικόνων δύναται να σχηματίση ο άναγνώστης άμυδράν ιδεάν περι της λαμπρότητος του θεάματος, ανάλογα του όποίου ήδυνάμεθα να έχομεν και ήμεϊς οι έν Αθήναις ζώντες, αν ή γλισχρότης των θεατρικών μέσων δέν κατεδικάζε τό κοινό μας εις αιώνιον άπόλαυσιν πεινχοτάτων θεαμάτων και έλεισινών παρφιδιών μεγάλων έργων.

MEDGÉ

(1) Πράξις Α'. — (2) Πράξις Β'. — (3) Πράξις Γ'. — (4) Πράξις Δ'. — Medgé (Πράξις Α'). — (6) Nair (Πράξις Α'). — (7) Vazanta (Πράξις Β') (8) Δούλη (δρχηστρίς).

— Σου έφιατά την προσοχήν εις τόν 'Αντερογάλτην.
 — Θα ένεργήσω δραστηρίως πρὸς ανακάλυψιν αὐτοῦ.
 — Νά μη ένεργήσης με τήν συνήθη δραστηριότητά σου.

— Εἰς τήν φυλακήν ! Πωλεῖ κοκορέσαι !
 — Διατί ;
 — Πιθανόν νά εἶνε ὁ 'Αντερογάλτης.

— Αὐτός εἶνε !
 — Ποῖος ;
 — Ὁ 'Αντερογάλτης !
 — Ποῦ τόν ζεῖεις ;
 — Δέν ἔχει μουστάκι.

'Αντερογάλτης !

— Φέρε μου άντεράκια.
 — Ἡ αστυνομία τὰ έμποδίζει.
 — Ἐγὼ άνεκίνησα τὸ ζήτημα εις τήν 'Ακρόπολιν καὶ πίπτει εις βάρος τοῦ στομάχου μου ! ! ! !

— Καί εἰ φρονεῖς διὰ τὸ στεφάνωμα τοῦ Λάτα ;
 — Ὅτι εἶνε δάκτυλος Λατίνων. Λάτας Λατίνοι ταυτόσημον !

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Τὰ περιεργότερα γεγονότα τῆς ἐβδομάδος εἶνε, ὅτι ἐν τῇ Βουλῇ δὲν ἔλαβε χώραν καμμία παννυχίς πρὸς μεγάλην θλίψιν τῶν σαλεπιτιζίδων καὶ κουλουριτιζίδων, ὅτι θερμὸς ἥλιος ἀνεζωογόνησε τοὺς κατοίκους τῆς πρωτεύουσας μας, καὶ ὅτι οὐδὲν ἄλλο περιεργὸν συνέβη, ἐκτὸς ἐὰν μεταξὺ τούτων κατατάξωμεν καὶ τὴν περίφημον φράσιν τοῦ κ. Φλέσσα:

— "Ἄν σοῦ βαστᾷ ὁ... τὴν ὁποίαν ἐσφυλμένως ἔγραψαν, ὅτι ἀπηύθυνα πρὸς τὸν κ. Κοκκέβην. Ἡ κοινοβουλευτικὴ αὕτη φράσις ἐρρίφθη πρὸς τὸν νεαρὸν ἐξ Ἀττικῆς βουλευτὴν, ὅστις δὲν ἐδίστασε νὰ δώσῃ εἰς τὸν κ. Φλέσσαν καταπρακτικὴν ἀπάντησιν.

Ἐσμὲν κοινοβούλιον. Εἶνε ἡ περίφημος τελευταία φράσις τοῦ κ. ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἣν παρήλθον ἐν σιγῇ, ἀλλὰ τὴν ὁποίαν δὲν δυνάμεθα ἡμεῖς νὰ λησμονήσωμεν μετὰ τὰς χυδασιότητας, αἵτινες ἀκούονται ἐν τῇ Βουλῇ. Εἰς τὸ ἐξῆς ὅταν ὄμιλος ἐν κραιπάλῃ διατελῶν ἐξεμῆ τὰς χυδασιότερας φράσεις, ὅταν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ὑψοῦνται ράβδοι διαστάσεων ἐπικινδύνων, ὅταν διαπληκτίζονται οἱ ἀγυιόπαιδες καὶ ὑβρίζουσιν ἀλλήλους, θὰ δύνανται νὰ λέγωσιν ἀνευθριάστως: Ἐσμὲν κοινοβούλιον.

Τέλος πάντων τί θὰ γίνῃ διὰ τὰ θεωρεῖται τῶν δημοσιογράφων, οἱ ὅποιοι ἐξ ἀντιπαθείας διαστρέφουσι τὰς ἀγορεύσεις ὄλων τῶν βουλευτῶν ἀπὸ τοῦ κ. Τρικούπη μέχρι τοῦ κ. Φλέσσα; Θὰ τοὺς μεταφέρωσιν εἰς τὰ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων; Ἄλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τί θὰ εἴπῃ ὁ κ. Δηλιγιάννης; Δὲν εἶνε φόβος ν' ἀνέλθῃ ἐπὶ τοῦ βήματος, καὶ ἀφοῦ ὑβρίσει ὄλους τοὺς δημοσιογράφους, μετὰ ταῦτα νὰ ἐπιτιμήσῃ καὶ τὴν Κυβέρνησιν, ὡς χαριζομένην καὶ διαμοιράζουσαν ἀνωτέρας θέσεις πρὸς ὑποστήριξιν τῆς; Τὰς ἐρωτήσεις ταύτας ὑποβάλλομεν εὐλαβῶς εἰς τὴν «Πρωίαν»!

Ἡ σκηνὴ εἰς τὸ θεωρεῖον τῶν δημοσιογράφων. Ὅμιλεῖ ὁ κ. Χατζόπουλος. Εἰς πρακτικογράφος ἐγειρεται ὀλίγον τῆς θέσεώς του διὰ ν' ἀκούσῃ καλλίτερον τὸν αἰθέριον ῥήτορα. — Κάτσε ὀρεῖ κάτου, ἀκούεται ἀπειλητικὴ ἢ φωνὴ τοῦ φρουροῦ, ἐνῶ ὁ πρακτικογράφος τῶ ἀπαντᾷ: — Νὰ κἀνῆς τὴν δουλειά σου καὶ νὰ πᾶς νὰ καθήσῃς κάτω τὸν Χατζόπουλον. Ἐνθα ἀποδεικνύεται, ὅτι ἡ μεγαλειότηρ εὐεργεσία διὰ τοὺς πρακτικογράφους θὰ εἶνε ἡ ἐκδίωξις τῶν ἀφορητῶν εὐζώνων ἐκ τῶν δημοσιογραφικῶν θεωρείων.

Καίτοι τοιοῦτος γίνεται θόρυβος, ἐν τούτοις ἠδυνήθημεν ἐκ τινος ἀγορεύσεως τοῦ κ. Πετρίδου νὰ συλλάβωμεν τὸν ἐπόμενον μαργαρίτην, ὃν καὶ παραδίδομεν διὰ τὰ περικτέρω εἰς τὸν συναδέλφον Φανῶν.

Ἡ δημοτικὴ ἐκπαιδεύσις εἶνε τὸ μυστήριον τὸ ὁποῖον συγκατατεῖ τὰς νεωτέρας κοινωνίας. Εἰς τὸν λῦπην τοῦ μυστηρίου τούτου διδομεν ἕνα τόμον τῆς ἀξιολόγου συναδέλφου ὁ Ἀρχελάου.

Ἡ αἴθουσα τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς κατεκρίθη ὑπὸ τοῦ κ. Ρικάρη καὶ ὡς ψυχρὰ. — Ἐδῶ εἶνε νὰ ξεπαγιασῇ κανεῖς, ἔλεγεν ὁ κ. βουλευτῆς Ἀχαΐας. Καὶ εἰς βουλευτῆς συμπολιτευόμενος. — Μὰ βέβαια θὰ τὸ πάθῃς εἰς αὐτὴν τὴν πτέρυγα ποῦ κάθεσαι.

Ἡ βιομηχανία μας ἤρχισε νὰ προοδεύῃ. Μετὰ τὴν βιομηχανίαν τῶν ἡμιόνων εἶχομεν καιρὸν νὰ ἀκούσωμεν ἄλλην παρομοίαν φύσεως, ἀλλ' ἰδοὺ ἡ εἰδησις ἐξ Ἀργοστολίου, ὅτι ἐκεῖ οἰνοπνευματοποιὸς τις κατεσκεύασεν ὠραῖον... Τρικούπη. Μὴ ἐκπλήττεσθε! εἶνε ροσόλιον εὐδδέστατον, τὸ ὁποῖον φέρει τὸ ὄνομα τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Δὲν προσιωνίζομεθα εὐχάριστα περὶ τῆς κατακλώσεως τοῦ ποτοῦ τούτου, διότι, σὰς παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς εἴπητε, ποῖος ἐκ τῶν φίλων τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ θὰ θελήσῃ νὰ καταπῆ τὸν ἀρχηγόν του, ὡς ὁ Κρόνος τὰ τέκνα του, καὶ τίς τῶν ἀντιπολιτευομένων θὰ θιξῇ κἂν τοιοῦτο ποτόν;

Ἐμάθομεν ὅμως θετικῶς ὅτι ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐπρομηθεύθη φιάλας τινὰς διὰ νὰ δυνήθῃ νὰ τὸν ροφήσῃ. Αὐτὸ ἱκανοποιεῖ κάπως τὴν φιλοτιμίαν του, ἀφοῦ δὲν ἤμπορεῖ νὰ πράξῃ τὸ αὐτὸ εἰς τὴν Βουλὴν.

Καὶ μία ἐρώτησις. Ἐὰν βαπτισθῇ κανὲν ποτόν ἢ ἄλλο τι μὲ τὸ ὄνομα τοῦ γνωστοῦ ἐξ Ἀττικῆς νεαροῦ Βουλευτοῦ θὰ εὐρεθῇ ἄνθρωπος νὰ τὸ θιξῇ ἀψηφῶν τὸν κίνδυνον στομαχικῆς διαταραξέως.

Αἱ κλοπαὶ ἤρχισαν νὰ θρασύνονται κ. Σταίκε. Καὶ ἐν ὄσφ ἐγίνοντο ὑπὸ τῶν ὑψηλῶν μας ἐπὶ τῶν ξένων συγγραμμάτων, ὑποφερτόν, ἀλλ' ἤδη ἐπεξετάθησαν εἰς τὰ καταστήματα καὶ τὰς ἐκκλησίας. Φαίνεται, οἱ λωποδύται θέλουσι νὰ διαψεύσωσι τὸ ρητόν, ὅτι ἐκ τοῦ ναοῦ πρέπει νὰ τρέφονται μόνον οἱ ἐν αὐτῷ ἐργαζόμενοι νεωκόροι.

Συλλαμβάνεται τέλος πάντων εἰς λωποδύτης καὶ προσάγεται εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας. — Βρὲ μασκάρᾳ, πάλιν ἐδῶ γιὰ κλοπὴν; Βρὲ δὲν πᾶς ν' ἀνοίξῃς ἕνα μαγαζὶ γιὰ νὰ ζήσῃς. — Μὰ, κύρ Διευθυντή, προχτὲς τὴν νύχτα ἀνοιξα ἕνα καὶ μ' ἔβαλας φυλακὴν.

Ἄξιος

ΤΗΛΕΦΩΝΟ

Ἀπὸ τὰ παραθύρια μας μὲ μία κλωστὴ μετὰξι Ἐκάμαμε τηλεφῶνον γιὰ τὰ συνομιλοῦμε Κι' ἡ γειτονεῖα δὲν ἤθελε ποτὲ νὰ μᾶς πειράξῃ Εἰς ὅσα καὶ ἂν ἠθέλαμε κρυφόλογα νὰ εἰποῦμε.

Τρεμουλιαστὰ τὰ λόγια μας ἀπ' τὴν κλωστὴ περνοῦσαν Ὅταν τοὺς ὄρκους μου ἐστέλτα καὶ μοῦ στέλνε κ' ἐκείνη. Φιθουρισμοὶ ἀγγελικοὶ 'ς τ' αὐτιά μας ἀντηχοῦσαν Ὅταν φιλήματα ἢ κλωστὴ ἀρχίνησε νὰ δίνῃ

Μά... τράβα ἐγὼ καὶ τράβα αὐτὴ ἐκόπιξ' ἡ κλωστὴ μας Κι' ἡ ἀπιστιὴ δὲν ὕφρισε ποτὲ νὰ μὲ κυττάξῃ! Τόσο ποῦ ἐπέισθηκα κ' ἐγὼ ἢ ἀγάπη ἢ ἐδικὴ μας Πῶς ἐκρατιόταν μοναχὰ σὲ μία κλωστὴ μετὰξι. Ζάκυνθος: 1889.

Ἥλι

ΑΝΑ - ΛΑΤΑ

[Μόνον ὑπὸ τὸν τίτλον τούτον δυνάμεθα νὰ καταχωρίσωμεν, ὡς ἔχει, τὸ ἐπόμενον ποίημα, δι' οὗ ἐξυμνεῖται ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ζακύνθου. Παρομοίαις φιλογολικῆς ἀξίας ἐδημοσιεύθησαν πλείστα καὶ κατὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ὡστε τὰ πράγματα ἔχουν γίνεῖ ἐν Ζακύνθῳ σαλάτα. Εἴθε ὁ Ὑψίστος νὰ βάλῃ τὸ χεῖρ του, ἀφοῦ ἡ Σύνοδος δὲν ἠμπορεῖ νὰ βάλῃ τὸ ἰδικόν της].

Ὁ Θεὸς τὴν φύσιν εὐλόγησε καὶ ἐν γένει τὰ στοιχεῖα Διὰ νὰ ποιήσῃσιν ἄνθρωπο διὰ τὴν ὀρθοδοξίαν Διὰ νὰ ποιμήνῃ τοὺς λαοὺς καὶ νὰ μᾶς ἐφωτίσῃ. Νὰ καταστρέψῃ τὸν ἐχθρὸν νὰ μὴ μᾶς ἀπατήσῃ Πάρκαυτα ποῦ εὐλόγηθησαν ἢ φύσις τὰ στοιχεῖα Στὸν Λάττα Κλήρον ἔδωκε κ' αὐτόν σὰ τὸν Μανθίαν Μᾶς κατηγεῖ ἀφ' τὸν ἀμβωνα μᾶς γράφει παρησία Πῶς νὰ βρεθοῦμε νικηταὶ στὸ Πλάστη παρησία. Χαῖρε σεβάσμιώτατε στήλε ὀρθοδοξίας Γονυκλιτῶς σὲ ἀσπάζομαι ἐξ σπλάγγως τῆς καρδιάς Θάρου μὴ σκανδαλίζεσαι κι' ἄς σὲ κτυποῦν οἱ ἐχθροὶ σου Καὶ ἄς λέγουν λόγους πονηροὺς σοῦ αὐξάνουν τὴν τιμὴν σου Οἱ ἄνθρωποι εἶνε ἀγνώμονες καὶ στὰ κακὰ συντρέχου Τοὺς ποιμενάρχας καὶ ἥρωας φθονοῦν καὶ κατατρέχου Νὰ χαίρεσαι πῶς σὲ κτυποῦν ὡς τὸ σοφὸ Σωκράτη Τὰ φῶτα του ἔλαμψαν καὶ αὐτοῦ στὰ ἔθνη καὶ στὰ Κράτη Ὁ φθόνος εἶναι ὀλότυφος καὶ μένει στὸ σκοτιδί Ἐξώρισαν τὸν Κίμωνα τὸν δίκαιον Ἀριστείδη Ἐκεῖνοι ποῦ τοὺς φθόνισαν ἔπαυσαν νὰ ἐκπνέθου Ὅταν εἶδαν τὸν κίνδυνον καὶ τὴν φθορὰ τοῦ ἔθνους Οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἀγνώμονες καὶ ἀφ' τὸ καλὸ ἀπέχουν Τοὺς Ποιμενάρχας καὶ ἥρωας φθονοῦν καὶ κατατρέχουν.

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σου Ὁ τριετὴς συνδρομητῆς τῆς ΣΙΩΝ ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΥΡΟΓΑΛΑΣ

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς Παρ-λάτας

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Ἐκ τοῦ Φανῶν: «Φρονοῦμεν, ὅτι νὰ ἦναι γνωστὴ πρὸς τὰ ἐντιμα μέλη τῆς τε διευθύνσεως καὶ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς ἑλλην. ἀπομπολιτικῆς ἢ λογιστικῆς ματ' ἐκατότης, ὡστε μετ' εὐχαριστήσεως τῶν βεβαίως θέλουσιν ἀρθεῖ, ὅτι θέλομεν ἰσολογισμοὺς γρηγόσιος 1886 καὶ 1887 ἐνὰ μελετήσωμεν αὐτοὺς, καὶ δημοσιεύσωμεν τὰς ἐπ' αὐτῶν κρίσεις μας».

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ: «Ὁ ὄρκος ἐκεῖνος ἦτο ψευδής, διότι, τοῦ ὅτι ἡ οἰκία του ἐν ἡ τότε ἐκατοκρούραμεν εἶχεν ἀπαραίτητον ἀνάγκην ἐπισκέυης ἦν καὶ ἡμεῖς ἐπράξκαμεν, καὶ διὰ τῆς ἐπισκευῆς ἐκείνης ἡ οἰκία του ἐγένετο κατοικήσιμος μόνον διὰ τὸν παρελθόντα χειμῶνα, καὶ ἔνεκεν τῶν ἐξόδων ἐκείνων ἡ οἰκία του τῶ ἔδωκεν ἕνα ἔτους προσόδους.»

Ἐκ τῆς Ὀμορφίας Ἀδριάνης. Ὅπως ἐν Ἀθήναις ὁ κ. Συγγρός οὕτω καὶ ἐνταῦθα ὁ κ. Ἀθανάσιος Ὁθων βος ἀστυνόμος ἔδωκε προχθὲς ἐσπερίδα καθ' ἣν ἐκλήθησαν ἐκ τῶν φίλων του τινὲς καὶ καθ' ἣν τὰ τε αἰδέσματα καὶ ἀναψυχτικὰ ἦσαν ἀφθονα, ἀφθονος ἐρευνῆς ὁ καμπανίτης ἢ ρητινήτης καὶ μέλας ὁ τὴν εὐθυμίαν σκορῶν ἐβασίλευεν. Ἡ διασκεδάσις διήρκεσε μέχρι τοῦ σαλεπιτιζῆ ὅστις ἦτο ὁ τελευταῖος σερβιτόρος τῆς συναναστροφῆς μετὰ δὲ τὴν ρόφησιν τοῦ σαλεπίου, καθ' ἣν ἀνήθησαν ἀπάντων τὰ σιγάρα διελύθη ἡ συναναστροφή καὶ ἀπῆλθεν ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια καὶ ἕνα ριφθῆ εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Μορφέως πλήρης εὐαρέστων ἀναμνήσεων.»

Ἐκ τοῦ Ἀρχελάου: «Διὰ τὸν Θεὸν κ. Μανέτα! διέλυσον αὐτὸ τὸ σχολαρχεῖον ἀφοῦ δὲν ἔχεις σκοπὸν νὰ μᾶς στείλῃς δασκάλους, ὅσον διὰ τὸν εὐνοούμενον Σας, Ἰατρὸν Παπακρηστον, καὶ Παπαλουκῶν Σπετσέρην, τοὺς οἰκονομοῦμεν ἡμεῖς.»

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ: «Εἰς τὰ χίλια ὀκτακόσια καὶ ὀγδοήκοντα ἐπτὰ, εἴκοσι πέντε τοῦ Μαῖου ταῦτα ἦταν γραφτά. Ὁ ἔρωσ τὸ ζορλό παιδί ἀνεβάζει 'στὸν ἀέρα, τὴν Ἀρετούλα ἀναψὲ πετάει σ' ἂν περισσότερα. Κ' ἐκάθησε εἰς τὰ βουνὰ ψηλὰ εἰς τὸν Αἰθέρα, τοῦ Κούτιπα καὶ Ἀἰλὰ ν' ἀκούσῃ τὴν φλογέρα. Κ' ὁ Μάγης τὴν ἐζάλισε μὲ στήν καρδιά ἢ λαύρα, γιὰ νὰ ζητῆ τα κόκκινα καὶ τοῦ Ἀἰλιᾶ τὴν αὐρα.»

Ρενεσοχίμπη

Παρεκλήθημεν ν' ἀναγγεῖλωμεν, ὅτι τὸ χθεσινὸν φύλλον τῆς «Ἐβδομάδος», ἠύξημένον κατὰ τέσσαρας σελίδας, διανεμηθήσεται αὔριον, μετὰ τὴν ἀπαγγελίαν τοῦ Εἰς τὴν Γαλλίαν ποιήματος τοῦ κ. Ἀχιλλέως Παράσχου, ὅπερ θὰ περιέχῃ ὀλόκληρον.

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Γεώργ. Θά τ' ἔδητε δημοσιεύμενον εἰς ἐπόμενον φύλλον. — Γάτα. Σὰς παραπέμπομεν εἰς τὸν κ. Μηλιαράκη καὶ τὸ ποιῆμά σας εἰς χειροῦρον δυνάμενον νὰ τοῦ διορθῶσιν τοὺς πόδας. — Φίλω Μυθιστορημάτων. Σὰς συνιστῶμεν τὸ εἰκονογραφημένον περιοδικόν "Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα" ἐν ᾧ θὰ εὕρητε οὐ μόνον τὸ ζητούμενον, ἀλλὰ καὶ ἄλλα πολὺ καλλίτερα.

Ο sir ROBERT MORIER

ΒΙΒΛΙΑ

ΝΟΜΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ.—ΣΥΝΤΑΓΜΑ, ὑπὸ Γ. Φιλάρτου καὶ Ε. Λυκούδη. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων Ἀνεστη Κωνσταντινίδου 1889.

Διὰ τοῦ ἀκροαδίου τοῦ δόθρου τὸ Σύνταγμα ἀνέθηκε τὴν τήρησίν του εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν Ἑλλήνων ἀλλ' ὁ πατριωτισμὸς τῶν Ἑλλήνων ὑπῆρξε τόσο ἀμελής ἀνεκθεῖν, ὥστε δὲν ὑπάρχει ἔτις ἄλλο βιβλίον πλέον ἀγνωστον εἰς τὸ κοινὸν ἀπὸ αὐτοῦ τὸ Ἐδαγγέλιον τῶν ἐλευθεριῶν του, καὶ διὰ τοῦτο ἀπονεῖ ἐπιτρέπεται εἰς πάντας ἀπὸ τοῦ βουλευτοῦ μέχρι τοῦ ὑπενωμοτάρχου τῆς χωροφυλακῆς νὰ παραβιάζουσιν ἀυστόλως τὰς θεμελιώδεις διατάξεις του. Διὰ τοῦτο ὁ κ. Γ. Φιλάρτος, δικηγόρος καὶ τῆς βουλευτῆς, καὶ εἰς τῶν ὀλίγων νεωτέρων πολιτικῶν μας, ὀλίγης ἡμερίμνησαν ν' ἀρυσθῶσι διὰ τῆς μελέτης καὶ φιλοπονίας τὰς ἀπαιτούμενας διὰ τὸ πολιτικὸν στάδιον γνώσεις, ἐπραξεν ἔργον θεάρεστον ἐκδοῦς ὡς πρῶτον τεύχος τῆς παρ' αὐτοῦ καὶ τοῦ κ. Λυκούδη ἐκδιδομένης Νομικῆς Βιβλιοθήκης τὸ Σύνταγμα. Τὰ ζητὰ ἄρθρα τοῦ κειμένου πλουτίζονται ἐν ὑποσημειώσεσι διὰ ποικίλων ἐξηγήσεων τῆς ἐνοίας των καὶ τῆς συγκριτικῆς παραβολῆς αὐτῶν πρὸς τοὺς ἐπικρατοῦντας ἐν ἄλλαις χώραῖς θεσμοῦς, διὸ ἡ ἀνάγνωσις ἀποβαίνει ὠφελιμοτάτη. Ὁ κ. Φιλάρτος προέταξε καὶ εἰσαγωγὴν ἐξιστοροῦσαν ἐν περιλήψει πᾶσας τὰς φάσεις τοῦ πολιτεύματος ἡμῶν, προσέθηκε δὲ καὶ τέλειον χρησιμώτατον κατάλογον τῶν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι σήμερον διατελεσάντων ὑπουργῶν καὶ τῶν βουλευτικῶν περιόδων. Τὸ καλλίστην τοῦτο βιβλίον, ὅπερ πρέπει ἀπαραίτητως νὰ εὕρηται εἰς πᾶσαν βιβλιοθήκην κομψότατα ἐκτετυπωμένον τιμᾶται ἄδειον μὲν δρ. 2,25, χρυσάδειον δὲ 2 75.

Η ΑΔΑΝΟΓΡΑΦΙΑ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΜΙΚΡΑΣΙΑΝΟΙΣ, ἣτις ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ κ. Ἰωακείμ Βαλαβάνη ἐν τῷ συλλόγῳ «Παρνασσῶ», ἐδημοσιεύθη καὶ εἰς ἰδιαιτέρον φυλλάδιον ἐν τῷ τυπογραφίῳ Ἀλεξάνδρου Παπαγεωργίου λιαν φιλοκάλως. Ὅσοι δὲν παρεῦρθσαν ἐν τῇ φιλολογικῇ ἐκείνῃ ἡμερίδι τοῦ «Παρνασσῶ» πρέπει νὰ ἀναγνώσωσι τὴν διατριβὴν ταύτην τοῦ κ. Βαλαβάνη.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ-ΑΘΗΝΩΝ-ΠΕΔΟΠΟΝΗΣΟΥ

[Δρομολόγιον Ἀμαξοστοιχιῶν, ἰσχύον ἀπὸ 5 Ὀκτωβρίου Ε. Ε.]

Γραμμὴ Πειραιῶς - Κορίνθου - Αἰγίου - Πατρῶν						
	1	3	33	2	4	32
Πειραιεὺς ἄν.	6.45π	11.20π	8π.μ	Πάτραϊκὴν 7.—π	11.25	—
Ἀθῆναι *	7.15*	11.50*	8.35	Αἶγιον *	8.52	12.50
Κόρινθος ἄφ.	10.35*	2.50μ	1210	Κόρινθος *	1.10μ	4 — 1.55
Αἶγιον *	2.52μ	6.04*		Ἀθῆναι ἄφ	4.45	7.05 5.43μ
Πάτραι *	4.45	7.30*		Πειραιεὺς *	5.15	7.30 6.15

Γραμμὴ Κορίνθου - Ἄργους - Ναυπλίου - Μύλων			
	202	203	
Ναύπλιον ἄν.	9.55πμ.	Κόρινθος ἄν.	3.05 μ.μ.
Μύλοι *	9.55	Ἄργος ἄφ.	5.22 *
Ἄργος *	10.30	Ναύπλιον *	5.55 *
Κόρινθος ἄφ.	12.45	Μύλοι *	6.— *

Σημειώσεις.— Πᾶσαι αἱ ἀμαξοστοιχίαι ἐν Πάτραις θ' ἀναχωρῶσι καὶ θὰ φθάνωσι εἰς τὴν παραλίαν, ὅπου θὰ χορηγῶνται τὰ εἰσιτήρια καὶ θὰ ἐνεργῆται μόνον ἡ παραλαβὴ καὶ παράδοσις τῶν ἀποσκευῶν τῶν ἐπιβατῶν. Αἱ ἀμαξοστοιχίαι 33 καὶ 32 λειτουργοῦσι καθ' ἑκάστην πλὴν τῆς Κυριακῆς. Αἱ ἀμαξοστοιχίαι 1, 2, 33, 32, 202, 203, σταθμεύουσι εἰς ὅλας τὰς Στάσεις καὶ Σταθμοὺς. Μεταξὺ Κορίνθου — Ἀκράτας, Πατρῶν — Ἀκράτας, Ναυπλίου — Ἄργους — Μύλων καὶ ἀντιστροφῶς, κυκλοφοροῦσι καθ' ἑκάστην τοπικαὶ ἀμαξοστοιχίαι σταθμεύουσαι εἰς πᾶσας τὰς Στάσεις καὶ Σταθμοὺς. (Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Διευθύνσεως).

ΚΟΝΙΑΚ ΚΑΙ ΡΟΥΜΙ ΚΑΝΤΖΑΣ

Ἄγνον ἐκ σταφυλῶν

(Συνιστᾶται ἐφ' ὅλων τῶν ἐπιστημόνων καὶ ἰατρῶν).

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΔΙΑΝΙΚΩΣ: ΕΝ ΟΔῶ ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ Ἀριθ. 10, ΕΝ ΟΔῶ ΑΘΗΝΑΣ εἰς τὸ οἰκονοματοποιεῖον Σπυρίδωνος Βιτζαζῆ. ΕΝ ΟΔῶ ΕΡΜΟΥ εἰς τὸ κούρσιον Ξενοφάντος Μιτυληναίου.

Διὰ πᾶσαν χονδρικὴν πώλησιν καὶ ἀποστολὴν ποσῶν, ἀπευθυντέον εἰς τὸ ἐν ὁδῶ Φιλελλήνων ἀριθ. 10 γραφεῖον τοῦ οἰκονοματοποιεῖου Κάντζας, Ἀνδρέου Καμπᾶ.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΙΣΧΥΟΝ ΑΠΟ ΤΗΣ 15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΓΡΑΜΜΗ ΚΗΦΙΣΙΑΣ

Καθ' ἑκάστην

Ἐξ Ἀθηνῶν Π. Μ. 7,10 — 11,00 — Μ. Μ. 2,00 — 5,00. Ἐκ Κηφισίας Π. Μ. 8,00 — 11,45 — Μ. Μ. 4,45 — 5,45.

ΚΥΡΙΑΚΑΣ ΚΑΙ ΕΟΡΤΑΣ

Ἐξ Ἀθηνῶν Π. Μ. 7,10 — 9,00 — 2,00 — 11,00. Μ. Μ. 2,30 — 5,00 Ἐκ Κηφισίας Π. Μ. 8,00 — 10,00 — 11,45. Μ. Μ. 4,15 — 5,45 — 8,00.

ΓΡΑΜΜΗ ΔΑΥΡΙΟΥ

Ἐξ Ἀθηνῶν Π. Μ. 8,45. Μ. Μ. 3,40. Ἐκ Δαυρίου Π. Μ. 7,15. Μ. Μ. 4,05. (Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Διευθύνσεως).

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΠΟΙΚΙΑΚΩΝ

ΔΑΜΑΣΚΟΥ καὶ ΤΕΡΖΑΚΗ

(Παρὰ τὴν Νέαν Ἀγορὰν, ὁδὸς Εὐριπίδου)

Τὸ πρὸ μηνῶν ἀρξάμενον κατὰστημα τοῦτο τῶν ἐργασιῶν του, κατέστησε τὴν εὐρύτεραν πελατείαν διὰ τῆς μοναδικῆς ἐκλεκτικότητος τῶν ἀποικιακῶν καὶ ἄλλων εἰδῶν, καὶ τῆς εὐσυνειδήτου εὐθηνίας αὐτῶν, συγκεντρῶσαν οὕτω τοὺς καλλιτέρους οἰκους τῶν Ἀθηνῶν. Αἱ ἐκλεκτότεραι ποιότητες, εἰδηναὶ τιμᾶ καὶ ἀγγλικαὶ ἀκρίβεια εἰς τὰς συναλλαγὰς, ἰδοὺ τὰ σπάνια προϊόντα τοῦ καταστήματος τοῦτου, ὅπερ διερρυθμίσθη κατ' ἐθροπατικὴν ἔλιος τάξιν καὶ καθαριότητα.